

νίπελ

τ. 10~πρώτο δεκαπενθήμερο φλεβάρη '00
έντυπο δρόμου του συνδικάτου σαλταδόρων
"το τέχνασμα της ολότητας, απαιτεί την ολότητα των τεχνασμάτων"

Ανεργία, υποαπασχολησιμότητα, απασχο-λήσιμος, 35ωρο, αλλά και 24ωρο αν χρειαστεί, χωρίς μείωση αποδοχών, αλλά και χωρίς όρους αν χρειαστεί.

Τους πειράζει λεί η ανεργία, το κύριο πρόβλημα λεί η ανεργία, θα καταπολεμήσουμε την ανεργία, αυτό η ανεργία εκείνο η ανεργία... Φαντάσου να ήταν και άνεργοι οι κουφάλες. Θα μου πεις ότι τότε μπορεί να έκαναν και κάτι. Εδώ όμως είναι που λένε καλύτερα λόγια παρά έργα, γιατί πάλι χειρότερα θα τα κάνουν. Μήπως για την ανεργία αυτοί δε φαίνε;

Μιλάμε βέβαια για την ευγενή τάξη των πολιτικών, των εκπρόσωπων στην προκειμένη περίπτωση των απανταχού αφεντικών, που καμώνονται ότι αγωνιούν για την ανεργία ή μάλλον καλύτερα για τους άνεργους γιατί, όπως θα δούμε μετά, η ανεργία τούς φιλο-νοιάζει. Το τροπάρι όλα αυτά τα χρόνια είναι σε γενικές γραμμές το ίδιο: για την ανεργία φαίνε (ποιοι άλλοι;) οι άνεργοι. Σα να λέμε ότι για τις βροχές φαίνε οι βρεγμένοι...

Τώρα όμως που η ανεργία το έχει παραξηλώσει, πρέπει να φταίει και κάποιος άλλος. Ψάξαν από εδώ, ψάξαν από εκεί, ξετρυπώσανε τους μετανάστες. Πολύ έξυπνο αυτό γιατί, σου λέει, αν φταίει μία φορά ο βρεγμένος, αυτός που έχει αρπάξει πνευμονία δεν πρέπει να φταίει λίγο παραπάνω; Τα έριξαν λοιπόν όλα στους μετανάστες σε ένα στυλ αυτοί φαίνε για όλα (εγκληματικότητα, ναρκωτικά, τηλεόραση, αναρχία, χοληστερίνη) αυτοί θα φταίνε και για την ανεργία. Ήσασταν κι εσείς κοπρόσκυλα, αλλά εσείς φταίγατε για τη ντόπια ανεργία. Αυτοί είναι τόσο κοπρόσκυλα που φαίνε για την παγκόσμια ανεργία. Βαράτε τους λοιπόν.

Αλλά όσο και να τους βαράνε η ανεργία δεν έπεφ-τε. Κάτι έπρεπε να γίνει λοιπόν. Τότε πλήρωσαν κάποιους να σκεφτούν. Κάσαν αυτοί τα είδαν τα πράγματα από εδώ τα είδαν από εκεί και καταλήξαν στο παρακάτω συμπέρασμα: τι είναι η ανεργία; Ένας απλός αριθμός είναι όπως τόσοι άλλοι. Γιατί λοιπόν να μην του την πέσουμε λίγο και να τον αλλάξουμε ώστε να μη φαίνεται τόσο μεγάλος και τους έχουν παραταράξει τους μετανάστες στη σφαλιάρα;

Έτσι και κάναν λοιπόν. Πώς βγαίνει ο αριθμός; Με μετρήσεις. Ποιο κάνουν τις μετρήσεις, πού τις κάνουν, πώς τις κάνουν... Τους μαζέψαν και τους είπαν: όποιον δούλεψε έστω και μια ώρα την τελευταία βδομάδα θα τον βάζετε εργαζόμενο, όποιον δεν έμαξε για δουλειά τον τελευταίο καιρό ή αρνήθηκε δουλειά που του δώσανε θα τον βάζετε σε άλλη κατηγορία πάντως όχι με τους άνεργους. Τι μας νοιάζει σου λέει, το κωλόπαιδο που βαρέθηκε να τρέχει να ψάχνει για δουλειά ή οι άλλοι που θέλουν να διαλέγουν και τι δουλειά θα κάνουν; Μόνο για να μας ανεβάσουν το δείκτη της ανεργίας κάνουν. Πέτα τους έξω και αν κάνει κανείς πως διαφωνεί με το δείκτη μας να και μια επισημημονική ανακοίνωση, να και ένα στρίμωγμα στους γκαλοπτάδες (οι οποίοι δε θα πρέπει να ξεχνάνε και αυτοί ότι σύντομα μπορεί να γίνουν ποσοστό) πάρτον κάτω το δείκτη της ανεργίας.

Έλα όμως που όσο και τον πειράζανε το δείκτη αυτός πάλι είναι ψηλός και όλο και ανεβαίνει... Τι άλλο να κάνουμε λένε; Τα ρίξαμε στους άνεργους, την πέσαμε στους μετανάστες, την πέσαμε και στο δείκτη, οι συνδικαλιστές είναι όλοι δικοί μας, σιγά μη μας πάρουν χαμπάρι. Δεν τα αφήνουμε έτσι τα πράγματα να κάνουμε και καμιά μπίζνα;

Φαίνεται όμως ότι τα πράγματα δεν ήταν τόσο απλά και δεν μπορούσαν να τα αφήσουν έτσι. Εξάλου όλοι αυτοί γνωρίζουν τις πραγματικές διαστάσεις της ανεργίας αλλά και τα πραγματικά της αίτια και τις προοπτικές της. Γνωρίζουν ότι στον παγκόσμιο χάρτη υπάρχουν περιοχές ολόκληρες με μηδενική απασχόληση, ότι και στον πολιτισμένο κόσμο η χρόνια ανεργία αγγίζει τρελά ποσοστά οδηγώντας πολύ κόσμο στον αποκλεισμό, την εξαθλίωση και ότι με αυτά δεν παίζουν γιατί ένα μπραφ να κάνουν όλοι αυτοί το κλείσανε το μαγαζί. Γνωρίζουν ότι για αυτήν την ιστορία φταίνε αυτοί, όπως φαίνε για την ανεργία που πάντα υπήρχε στον καπιταλισμό. Με το νεοφιλελευθερισμό, την αντιπληθωριστική πολιτική, το τέλος του κρατικού παρεμβατισμού και του κράτους πρόνοιας έχουν φέρει τα πράγματα στο απροχώρητο και όλες οι προοπτικές να δείχνουν ότι θα γίνουν ακόμα χειρότερα.

Εκεί λοιπόν, λίγο πριν το απροχώρητο, βάλαν κάποιους άλλους να σκεφτούνε, οι οποίοι όμως αποδείχτηκαν πολύ κουφάλες. Τι είπαν αυτοί: εντάξει λένε, καλά όλα αυτά που γίναν και να τα συνεχίσουμε, και δε μας πολυνοιάζει και να φοφήσουν όλοι οι αλήτες. Και να κάνουν κανά ντου τι τους έχουμε τους μπάτσους και τους στρα-τούς; Όμως μήπως γίνεται και καλύτερα; Γιατί μην ξεχνάτε λένε ότι σε μερικούς από αυτούς πληρώνουμε και ταμείο ανεργ-γίας και ότι όσο και να τους το μειώσουμε, δύσκολα θα τους το κόψουμε, ενώ τους άλλους που έχουν χρόνια να δουλέψουν έτσι που τους καταντήσαμε και να τους βρούμε δουλειά δε θα μπορούν να δουλέψουν. Και δεν τους φοβάται και κανένας,

από τα άλλα τα κοπρόσκυλα που δουλεύουν, μην του φάνε τη δουλειά. Έτσι, είπαν μάλλον πρέπει να τη μαζέψουμε την ανεργία. Να μη μας κάνει και ζημιά να μπορούμε να τη χρησιμοποιούμε και εκεί που θέλουμε να τρομοκρατήσουμε κανέναν. Τώρα θα μου πεις για αυτό τους είπες πολύ κουφάλες τους ανθρώπους και πήρες και αμαρτία στο στόμα σου; Ε λοιπόν όχι. Αυτά τα έκαναν χρόνια τώρα. Ούτε και την ανεργία μπορούν πραγματικά να μειώσουν. Το καινούργιο είναι η γενίκευση της περιστασιακής απασχόλησης και της ελαστικής εργασίας, κάτι σαν αυτό το "απασχολήσιμος" που είπε και ο Σημίτης, αλλά σε μεγάλη έκταση. Το οποίο είναι πολύ ψαγμένο και μας έχει αλλάξει τα φώτα και θα δούμε και χειρότερα καθώς έτσι, όχι μόνο καταργούν τη μονιμότητα (αυτήν ούτως ή άλλως την είχαν τελειωμένη) αλλά και δουλειά τους θα κάνουν πιο φτηνά, καθώς θα μας πληρώνουν για τις ώρες και λεπτά και

ΑΝ Η ΔΟΥΛΕΙΑ
ΗΤΑΝ ΚΑΛΗ
ΘΑ ΔΟΥΛΕΥΕ
ΚΑΙ Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ

ΑΝ Η ΔΟΥΛΕΙΑ
ΗΤΑΝ ΚΑΛΗ
ΘΑ ΔΟΥΛΕΥΕ
ΚΑΙ Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ

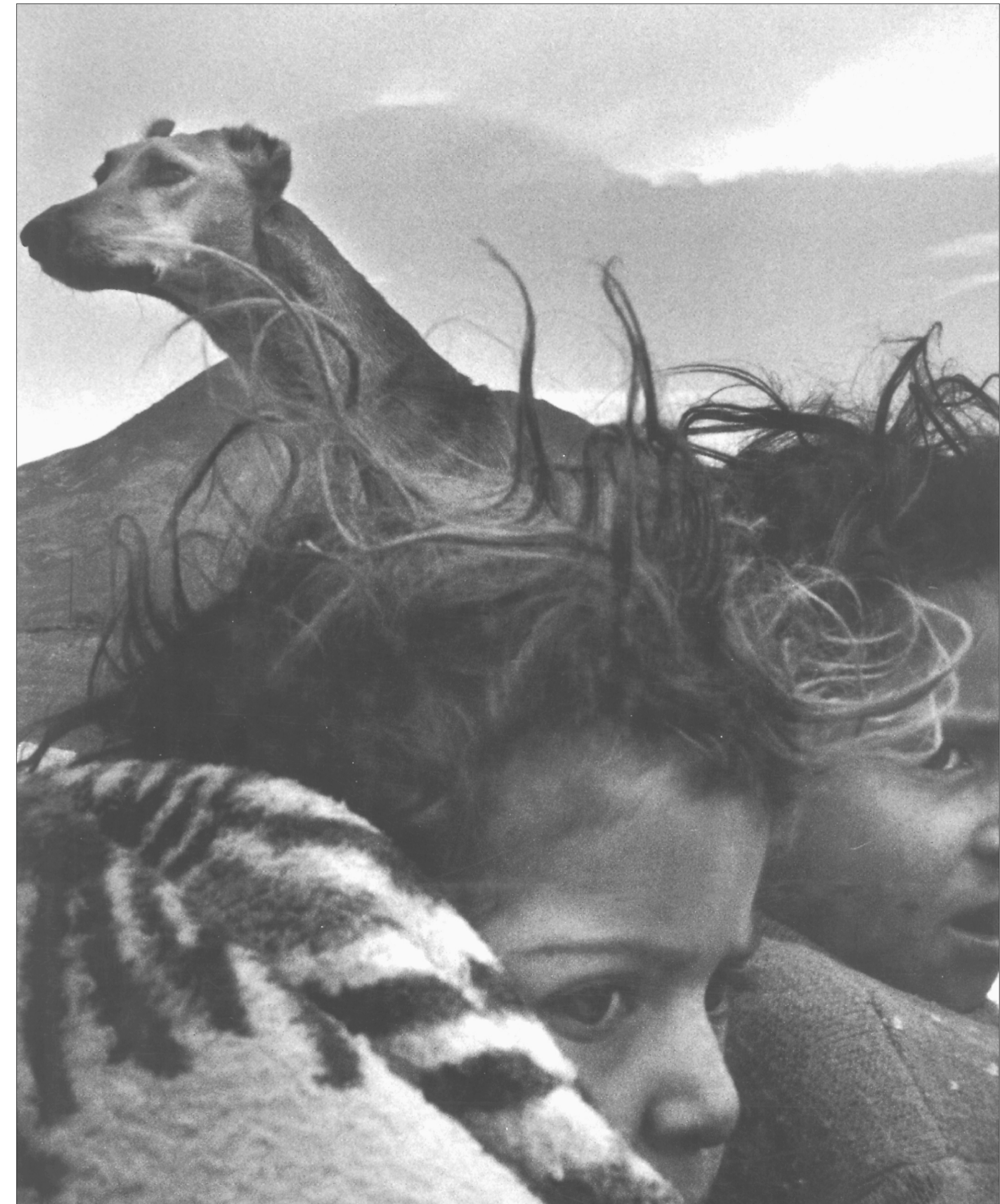
ΑΝ Η ΔΟΥΛΕΙΑ
ΗΤΑΝ ΚΑΛΗ
ΘΑ ΔΟΥΛΕΥΕ
ΚΑΙ Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ

συνδικάτο σαλταδόρων

συνδικάτο σαλταδόρων

συνδικάτο σαλταδόρων

η εξουσία που δεν ανέχεται το κενό
δεν συγχώρεσε ποτέ στον ουρανό
ότι είναι μια τεράστια έκταση
παραδομένη στη φαντασία

το πρόβλημα στον ουρανό υποχρεθήκαμε στον εαυτό μας

Στις 14 Γενάρη, μετά από μια μαθητική πορεία στο κέντρο της Αθήνας και συγκρούσεις που ακολούθησαν, συλλαμβάνονται 21 άτομα εκ των οποίων οι αναρχικοί Κ. Καρπούζος και Π. Κάτσιλας οδηγούνται στις φυλακές Κορυδαλλού. Τους απαγγέλλονται κατηγορίες για τις συγκρούσεις και ξεκινούν απεργία πείνας από τις 18 Γενάρη με αίτημα την άμεση και χωρίς όρους απελευθέρωσή τους
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ.